

opfattede det som en opfordring til danskerne, til danske politikere ikke mindst, om at blande sig, byde på vores fælles fremtid. Det takker jeg for, det tager jeg til mig, og jeg synes, det er en helt rigtig opfordring at komme med. Det ligner også hr. Hans-Pavia Rosing netop at byde op til debat og til dans om den fælles fremtid.

Jeg synes i det hele taget, jeg må sige, at den måde, man har grebet tingene an på i Grønland, når det gælder den fremtidige ordning og debat, med nedsættelse af en selvstyrekommission inden for rigsfællesskabets rammer, er en klog disposition, og jeg skal ikke laste hr.

Hans-Pavia Rosing for de seneste mislyde, men blot sige, at den handske vil vi gerne tage op.

Jeg har læst meget om Grønland, og måske ligger der indirekte i det, hr. Hans-Pavia Rosing siger, også en fundamental overvejelse om:

Hvilke lande skal egentlig holde sammen i fremtiden? Og er det i grunden ikke sådan, at Grønland, Færøerne og Danmark skal holde mest sammen i fremtiden, fordi vi kender hinanden godt, fordi vi respekterer hinanden, fordi vi på en måde har et skæbnefællesskab, fordi vi ikke ønsker at dominere hinanden? Jeg tror, det er sådan.

Jeg vil også gerne sige om Thule og Dundas, at jeg håber, at de forhandlinger, der nu er i gang med USA, kan føre til afklaring, at det gamle land kan komme tilbage til det gamle land, at Dundas kan komme tilbage til Grønland. Jeg mener, det hører hjemme dér, og jeg synes egentlig, at meget tyder på, at forhandlingerne med amerikanerne kan føre til et resultat. Med lidt fælles håndslag og lidt fælles sammenhold tror jeg det kan lykkes.

Hr. Hans-Pavia Rosing spurgte mig direkte, om Danmark vil yde sin maksimale støtte til Grønland under de pågående forhandlinger om fiskeriet i forhold til EU, og hertil kan jeg svare ganske klart: Ja, det vil Danmark. Jeg har en meget direkte fornemmelse af Grønlands behov og forhandlingspositioner, og jeg kan kun forsikre, at både udenrigsministeren og jeg selv vil gøre alt, hvad vi kan, for at støtte Grønland i de vigtige forhandlinger.

Jeg mener også, at vi fra EU skal se et vidsyn, et udsyn også i forhold til Grønland, som kan håndteres og bør kunne håndteres.

Jeg kan også bekræfte, at Romano Prodi, Kommissionens formand, og jeg kommer til Grønland her til sommer, og mon ikke vi får lejlighed til at veksle ord med landsstyreformanden

og med politikere i Grønland i øvrigt? Det ved jeg er planlagt, og dér vil det være helt naturligt, at vi også kommer ind på dette vigtige emne.

Jeg vil også gerne bekræfte, at jeg over for Kinas statsminister, Zhu Rongji, har rejst spørgsmålet om Grønlands rejeesport til Kina, herunder også den særtold, som Kina har pålagt Grønland, og jeg håber, at vi med den nye WTO-aftale, som den amerikanske kongres jo nu ser ud til at tiltræde, og som er forhandlet i forhold til EU, vil se en meget hurtig tilbagevenden til mere normale tilstande, oven i købet med toldnedsættelser på Grønlands rejeesport til Kina. Også her er der gode bud at hente, og jeg har haft lejlighed til at orientere landsstyreformanden herom.

Jeg deler hr. Hans-Pavia Rosings optagethed af miljøforholdene og Arktisk Råds fremtid, og jeg kan melde, at man også i det nordiske samarbejde tilsvarende tillægger det arktiske samarbejde i Arktisk Råd ganske afgørende betydning.

Fru Ellen Kristensen var inde på spørgsmålet om den økonomiske situation i Grønland. Jeg kan sige til fru Ellen Kristensen, at det rådgivende udvalg vedrørende Grønland peger på, at den økonomiske udvikling igennem de senere år faktisk har været positiv i Grønland. Efter en pæn økonomisk vækst i 1998 og i de foregående år sker der en vis afdæmpning i 1999, men atter i år 2000 regner økonomerne med en positiv om end beskeden økonomisk fremgang i Grønland.

Jeg hørte næsten fru Ellen Kristensen finde, at det var en højst kritisabel udvikling, men mon ikke jeg har hørt forkert? Jeg mener, at Grønland også har brug for en god økonomisk udvikling, og jeg ser da også, at det lidt længere nede i redegørelsen hedder:

»Den fortsatte vækst gennem flere år har bidraget til, at arbejdsløsheden er faldet, og at presset på arbejdsmarkedet er øget væsentligt.«

Jeg mener, at det er en fordelagtig udvikling, at vi her har en positiv økonomisk vækst.

Jeg vil også sige til fru Ellen Kristensen, at spørgsmålene om penge til ICC vil jeg notere mig og tage til mig, og jeg skal sørge for, at der bliver boret i sagen, og at vi får ekspederet forholdet. Det skal naturligvis bringes i orden, så hurtigt det overhovedet er praktisk muligt.

Og endelig kan jeg over for fru Ellen Kristensen bekræfte, at spørgsmålet om den fælles valuta, euroen, i forhold til Grønland, ja, den sag